

Житіє святаго Теодора въ стиховъ.

„Благослови Отче прочести!“

Той, Святій Теодоръ по ново врѣме бѣше
Когато Максимиліанъ въ Римъ царь седеше.

Въ това врѣме, колкото христіане ся получаха,
Хващаха ги и съ люти мжки мучаха.

Когато тия тѣготи ставиха
Тога и Свѣти Теодора хфанаха

Въ града що ся казва Амасия го заведоха
И прѣдъ мжчителя Вринка го введоха.

Тогавъ мжчителя се притече
И на свѣтаго Теодора така рече:

„Послушай ме Теодоре, и прѣнеси жертва,
„Да те не нараня и направя мъртава!“

Свѣти Теодоръ устата си отвори
И на мжчителя така отговори:

„Прави, О мжчителю, каквото знаешъ
„Врѣметіе, що сѣдишь и ся маешъ?“

„Азъ те не послушвамъ никога да речешъ
„Ето готовъ съмъ, ако ще мя сечешъ!“

„Едного азъ почитамъ и зная за Господаръ
„Исуса Христа, що е на Небето царъ“.

Това сѣдницитѣ като разумѣха
Отъ гнѣвъ като че ли набѣснѣха,

Обаче пакъ не рачиха да го мжчатъ.
Но поржчаха на войницитѣ да го отлжчатъ

Да му оставятъ да помисли нѣколко врѣме
Дано нѣкакъ ся завърни като сж посъземе.

Но Свѣтия въ това врѣме що бѣха му дали
Отиде и капището имъ запали.